

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări
Nr.XIX/159/2006

RAPORT

*la Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 2/2006 pentru suspendarea aplicării prevederilor Legii nr.7/2006
privind statutul funcționarului public parlamentar*

Cu adresa nr.L207 din 15 februarie 2006, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbateră și întocmirea Raportului la *Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2006 pentru suspendarea aplicării prevederilor Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar*, trimis de Guvern.

În ședința din 7 martie 2006, Comisia juridică a luat în dezbateră proiectul de lege și a hotărât, cu majoritate de voturi, să adopte **raport de respingere**.

Proiectul de lege are ca obiect de reglementare suspendarea aplicării prevederilor Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. Guvernul motivează soluția reglementării prin ordonanța de urgență propusă astfel:

- încălcarea prevederilor art.16 din Constituție, teză potrivit căreia „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”;
- aplicarea legii ar conduce la grave blocaje financiare.

Luând în dezbateră proiectul de lege, membrii Comisiei juridice constată că argumentele aduse de Guvern sunt total neavenite deoarece în situația în care Legea nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar ar încălca Constituția, Guvernul putea să sesizeze Curtea Constituțională, singura în măsură să declare constituționalitatea unei legi. De altfel, Președintele României nu s-a prevalat de această prerogativă și a promulgat legea în forma adoptată de Parlament.

Statutul funcționarului public nu stabilește drepturi cetățenești și nici obligații ale autorităților statului în raport cu proprii cetățeni pentru ca să fie aplicabilă teza alin.(1) al art.16 din Constituție.

Inițiativa legislativă privind statutul funcționarului public parlamentar nu a apărut din dorința de a favoriza un grup profesional, ci a fost impusă din mai multe considerente:

- constituțional (alin.(4) al art.1 din Constituție, potrivit căruia „statul se organizează potrivit principiului separației teritoriului și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale”);
- norma imperativă din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarului public, modificată și completată prin Legea nr.161/2003, potrivit căreia în termen de 90 de zile urma să se reglementeze regimul juridic al funcționarului public parlamentar în acord cu alte categorii de funcționari publici care beneficiază de statute adoptate;
- constatările cuprinse în raportul de țară pe anii 2003, 2004 și 2005 al Comisiei Europene care, la secțiunea referitoare la Parlament, atenționează asupra capacității administrative, încă reduse, a celor două Camere și necesitatea adoptării unui statut propriu.

Pe plan intern, în afara magistraților și personalului auxiliar de pe lângă instanțele judecătorești, a diplomaților, beneficiază de statut propriu mai multe categorii profesionale: cadrele didactice, polițiștii, militarii, jandarmii, personalul de probațiune, personalul vamal etc.

Pe plan extern, toate Parlamentele din statele membre ale Uniunii Europene și-au elaborat statute ale funcționarilor publici parlamentari proprii care cuprind reglementări speciale privind angajarea și promovarea, drepturile salariale, condițiile și modul de lucru.

La solicitarea Comisiei juridice, Direcția de informare și documentare a Senatului a prezentat un documentar privind drepturile salariale acordate altor categorii de funcționari publici în raport cu cele stabilite prin Legea nr.7/2006. Potrivit acestui documentar și a constatărilor de drept și de fapt rezultă că drepturile salariale acordate funcționarilor publici parlamentari sunt identice cu cele de care beneficiază în prezent întregul personal din cadrul serviciilor Parlamentului, cu excepția primei de vacanță și a pensiei de serviciu.

De asemenea, numărul și cuantumul drepturilor de care beneficiază funcționarii publici parlamentari este evident mai mic în comparație cu cele de care beneficiază alte categorii socio-profesionale al căror statut este reglementat prin legi speciale.

Diminuarea drepturilor pentru funcționarii publici parlamentari s-a hotărât ca rezultat a unei analize asupra posibilităților financiare de care dispune Parlamentul, precum și din necesitatea stabilirii unei proporții echitabile cu drepturile personalului contractual. De aceea, aplicarea legii nu presupune un efort financiar excesiv la nivelul bugetului celor două Camere, întrucât sporurile personalului Parlamentului nu reprezintă sporuri nou introduse.

Cu privire la pensia de serviciu, cheltuielile bugetare suplimentare sunt destul de reduse în comparație cu pensiile de serviciu ale altor categorii socio-profesionale, extrem de numeroase (magistrați, personalul auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor, polițiști, jandarmi, militari etc.). Astfel, numai la nivelul Senatului, numărul persoanelor care ar putea solicita recalcularea pensiei, potrivit Legii nr.7/2006, este de cca 30, iar în anul 2006 ar urma să se mai pensioneze o singură persoană.

De asemenea, membrii Comisiei juridice susțin că adoptarea ordonanței în regim de urgență nu se justifică, deoarece nu ne aflăm în prezența unei situații de excepție.

Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a avizat negativ proiectul de lege. Domnul senator Gheorghe Funar a transmis Comisiei juridice un amendament de eliminare a articolului unic al ordonanței, respectiv solicită respingerea acesteia.

În consecință, supunem spre dezbatere și adoptare, *Plenului Senatului, Raportul de respingere.*

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare și respingerea urmează a fi adoptată potrivit art.76 alin.(2) din Constituție.

Potrivit art.75 alin.(1) din Constituție și art.88 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr.28 din 25 octombrie 2005, respingerea urmează a fi adoptată de Senat în calitate de primă Cameră sesizată.

Președinte,

Senator Péter Eckstein Kovács

Secretar,

Senator Valentin Dinescu

București, 7 martie 2006